

**Islam sem pridobil kot vero, ne da bi
pri tem izgubil vero v Jezusa Kristusa,
mir z njim, ali katerega koli drugega
Božjega preroka**

**»Reči (o Prerok): ›O Ljudstvo Knjige!
Pridimo k skupni besedi med nami in vami:
da ne bomo častili nikogar razen Allaha, in
da mu ne bomo ničesar pridruževali...‹«**
(Kur'an 3:64)

**Pripravil:
Muhammad Al-Sayed Muhammad**

[Iz knjige: Zakaj verjeti v Preroka islama, Muhammada, mir z njim?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Na podlagi naslova, ki ga obravnavamo – [Islam sem pridobil kot vero, ne da bi pri tem izgubil vero v Jezusa Kristusa, mir z njim, ali katerega koli drugega Božjega preroka.] – se postavlja vprašanje:

Zakaj je islam pridobitev in zmaga? In kako lahko ohranim vero v Jezusa Kristusa, mir z njim, in vse preroke?

Najprej je bistveno, da se človek osvobodi osebnih želja in predsodkov, da bi se temi približal z razumnim in logičnim razmišljanjem, ter sledil tistemu, kar sprejemajo zdravi umi – z uporabo daru mišljenja, ki ga je Allah (Bog) podelil človeku. Še posebej velja to pri zadevah vere v Boga, Stvarnika, Vzvišenega in Veličastnega – v veri, za katero bo posameznik odgovarjal pred svojim Gospodarjem.

To zahteva sposobnost razlikovanja med pravim in napačnim ter naravno človeško težnjo, da išče najbolj pravo vero, ki ustreza veličini Boga.

Človek bo občutil in prepoznal, da je islam pridobitev, ko bo videl dokaze o njegovi resničnosti in dokaze, ki potrjujejo sporočilo njegovega Preroka Muhammada, mir z njim, ki je prišel kot prinašalec te vere. Takšen človek bo nato hvalil Boga, ker ga je vodil do blagoslova islama kot vere – potem ko mu je dal sposobnost, da prepozna njegovo resničnost in verodostojnost poslanstva njegovega Preroka.

Na kratko, nekateri izmed teh dokazov so:

Prvič:

Prerok Muhammad, mir z njim, je bil med svojim ljudstvom znan že od mladosti po svojih izjemnih moralnih lastnostih. Te lastnosti jasno kažejo na Božjo modrost pri izbiri njega za preroka. Na prvem mestu med temi lastnostmi sta njegova resnicoljubnost in zanesljivost.

Nezamisljivo je, da bi človek, ki je bil znan po teh vrlinah in je bil celo poimenovan po njih, zapustil resnico in lagal svojemu ljudstvu – kaj šele, da bi lagal Bogu s trditvijo, da je prerok in poslanec.

Drugič:

Njegovo sporočilo, mir z njim, je bilo v popolni skladnosti s čisto človeško naravo in zdravo logiko. To vključuje:

☞ Poziv k veri v obstoj Boga, Njegovo edinstvenost v božanstvu, Njegovo Veličastvo in Neizmerno Moč.

☞ Poziv k temu, da naj se ne usmerja prošnja in čaščenje nikomur drugemu razen Njemu (ne ljudem, ne kamnom, ne živalim, ne drevesom ...).

☞ Naj se ne boji ali upa v nikogar razen v Njega.

Tako kot se človek sprašuje: *"Kdo me je ustvaril in pripeljal v obstoj vse te stvaritve?"*, je logičen odgovor: tisti, ki je ustvaril in pripeljal vse to v obstoj, mora nedvomno biti mogočen in silen Bog, opisan s svojo sposobnostjo ustvarjanja in prinašanja iz nič (kajti nelogično je, da nekaj nastane iz nič brez ustvarjalca).

In ko nadaljuje z vprašanjem: *"Kdo je ustvaril tega Boga?"* — če bi domnevali, da je odgovor: *"To je moral biti drug bog, ki ima moč in veličino,"* bi se znašel prisiljen to vprašanje ponavljati v nedogled z istim odgovorom.

Zato je logičen odgovor ta, da ni ustvarjalca za tega Boga, ki ima absolutno moč nad stvarjenjem in ga pripelje v obstoj iz nič. Samo On ima to sposobnost. Zato je On resnični Bog, Eden, Edini, edini vreden čaščenja.

Poleg tega je neprimerno za Boga (Allaha), da prebiva znotraj ustvarjenega človeka, ki spi, urinira in iztreblja. Enako velja za živali (kot so krave in druge), še posebej glede na to, da jih čaka smrt in razpad v gnijoča trupla.

 Prosimo, glejte knjigo:

"Tih dialog med hindujcem in muslimanom".

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ Poziv k temu, da se Boga ne upodablja v kipih ali drugih oblikah, ker je preveč vzvišen, da bi ga lahko ljudje kakorkoli ustrezno prikazali ali oblikovali po svojih željah.

📖 *Prosimo, glejte knjigo:*

"Miren pogovor med budistom in muslimanom".

"A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim".

☞ Poziv k očiščenju Boga potrebe po rojevanju potomcev, ker je Eden in ni bil rojen iz nikogar, zato ne potrebuje nikogar roditi. Če bi imel otroka – kaj bi ga oviralo, da jih ima dva, tri ali več? Ali to ne bi vodilo k pripisovanju božanskosti tem "otrokom"? To bi posledično pripeljalo do razpršitve molitve in čaščenja več bogovom.

☞ Poziv k očiščenju Boga lastnosti, ki so mu v drugih verovanjih neupravičeno pripisane, kot so:

- Upodobitev Boga v judovstvu in krščanstvu kot nekoga, ki obžaluje in mu je žal, da je ustvaril človeštvo, kot je navedeno v 1. Mojzesovi 6:6. [Krščanska Biblija vsebuje judovske spise kot prvi del, običajno imenovan Stara zaveza]. Obžalovanje in kesanje sta posledici napake zaradi nepoznavanja posledic dejanja.

- Upodobitev Boga v judovstvu in krščanstvu kot nekoga, ki počiva po ustvarjanju nebes in Zemlje, kot je navedeno v 2. Mojzesovi 31:17, in kot nekoga, ki si "obnavlja moč" (po angleškem prevodu). Počitek in obnavljanje moči sta posledici utrujenosti in napora.

📖 *Prosimo, glejte knjigo:*

"Primerjava med islamom, krščanstvom, judovstvom in izbira med njimi".

"A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them"

☞ Poziv k razčiščenju Boga (Allaha) od pripisovanja rasističnih lastnosti – da ni, kot trdi judovstvo, bog posameznikov ali skupin. Tako kot ljudje iz narave Boga prejemajo nagon, da zavračajo in

prezirajo razizem, ni primerno pripisovati takšne lastnosti Bogu, ki jim je to naravno občutje dal.

☞ Poziv k veri v veličino, popolnost in lepoto Božjih atributov, s poudarkom na Njegovi neomejeni moči, popolni modrosti in vseobsežnem znanju.

☞ Poziv k veri v božanske spise, preroke in angele.

Uporablja se analogija med človekom in strojem. Tako kot stroj z zapletenimi komponentami potrebuje navodila od svojega ustvarjalca, da deluje pravilno in se ne pokvari – kar implicira priznanje ustvarjalca –, tako človeško bitje, še bolj kompleksen od katerega koli stroja, potrebuje “knjigo navodil” in vodstvo, knjigo vodstva, ki uredi njegovo življenje po principih, ki jih je določil njegov Bog. To vodstvo prihaja preko Božjih prerokov, ki jih je izbral, da prenašajo Njegove razodetne resnice preko angela, pooblaščenega za prinašanje Božjih razodetij v obliki zakonov in nauk.

☞ Poziv k zvišanju statusa in dostojanstva Božjih prerokov in poslancev ter razčiščenju njihovih imen od dejanj, ki so jim bila pripisana v drugih verovanjih in so neskladna z značajem krepstne osebe, kaj šele preroka. Na primer:

- Judaizem in krščanstvo obtožujeta preroka Arona, da je častil zlatega teleta, zgradil tempelj zanjo in ukazal Izraelcem, naj jo častijo – kot je navedeno v 2. Mojzesovi 32.

- Prav tako trdita, da je prerok Lot pil alkohol, zanetil domnevno incestuozne odnose s svojima dvema hčerkama, in da sta mu zlezli otroka – opisana v 1. Mojzesovi 19.

Kritiziranje ljudi, ki jih je Vsemogočni Allah izbral za svoje posrednike med Njem in ustvarjenimi bitji in za prenos Njegovega sporočila, je enako kot kritiziranje Allahove izbire in pripisovanje Njega nevednemu in nepremišljenemu zaradi slabega izbora prerokov – navsezadnje so preroki morali biti svetilniki vodstva za vse ljudi. Če preroki in poslanci ne bi bili zaščiteni pred takšnimi pripisovanimi nemoralnostmi, ali bi njihovi sledilci lahko ostali

zaščiteni pred temi nemoralnostmi? To bi lahko postalo izgovor za padec v podobne nemoralnosti in njihovo širjenje.

☞ **Poziv k veri v sodni dan, ko bodo bitja obujena po svoji smrti in bo sledilo sojenje.** Nagrada bo veliko povračilo (v večnem blaženem življenju) za vero in dobra dela, medtem ko bo huda kazen (v bednem življenju) za nevero in zlo.

☞ **Poziv k pravični zakonodaji in vzvišenim naukom ter popravljanju izkrivljenosti prejšnjih verovanj.** Nekateri primeri:

- Ženske: Judaizem in krščanstvo pripisujeta Adamuovo neposlušnost ženi Evi, ki naj bi ga zapeljala, da je jedel s prepovedanega drevesa, in da je zato Bog kaznoval ženske bolečino ob rojstvu in potomstvo – kot je opisano v 1. Mojzesovi 3:12 in 16. Vendar pa je Sveta Koran (Sura Al-‘Araf 19–22 in Sura Taha 120–122) jasna, da je neposlušnost Adama posledica šar’anskega vabe satana in ne njegove žene Eve. Tako Islamska vera odstranjuje prezira do žensk, ki so jih gojila prejšnja verovanja, in prinaša prenešno čast ženskam v vseh življenjskih obdobjih – na primer prerok Muhammad (mir z njim) je rekel: “Obravnavajte ženske lepo” [Sahih Bukhari], “Kdor ima hčerko in je ne zakoplje žive, je ne žali in ne favorizira sina pred njo, bo Allah zaradi nje uvedel v Raj” [prepričevanje Ahmada].

- Vojne: Judaizem in krščanstvo vsebujejo zapise o vojnah, ki pozivajo k ubijanju in uničenju vseh – tudi otrok, žensk, starejših in moških – kot v Jozuatovih 6:21 in drugje. To pojasnjuje sodobno krutost, brezbriznost do genocidov (kot se dogaja na Palestini). Nasprotno, Islam razkriva toleranco v vojnah z prepovedjo izdaje in ubijanja otrok, žensk, starejših in ne bojujočih se. Prerok Muhammad (mir z njim) je dejal: “**Ne ubijajte dojenčkov, otrok, žena ali starega človeka**” [pričevanje Al-Bayhaqi], in poziva k prijaznosti do ujetnikov, ki so se borili proti muslimanom, ter prepoveduje njihovo poškodovanje.

📖 *Prosimo, glejte knjigo:*

“Islamska učenje in kako rešujejo pretekle in sedanje težave.”.

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Tretjič: Čudeži in izredni dogodki, ki jih je Allah storil po preroku Mohamedu (mir z njim), da bi bili dokaz Allahove podpore njemu. Ti so razdeljeni na:

- Otipljivi čudeži, kot je bil čudež, da je voda pritekla iz njegovih prstov (mir z njim), kar je v več primerih rešilo vernike pred smrtjo zaradi žeje.

- Neotipljivi (nefizični) čudeži, kot so:

- Njegove uslišane molitve, kot na primer molitev za dež.

Prerok Muhammad (mir z njim) je prerokoval številne nevidne (neznane) dogodke, kot so: prihodnje osvojitve Egipta, Konstantinopla in Jeruzalema ter širitev islamske oblasti. Prerokoval je tudi osvojitev mesta Aškelon v Palestini in njegovo priključitev Gazi (zgodovinsko znani kot Gaza Aškelon), kar je omenjeno v njegovi izjavi:

„Najboljši vaš džihad je varovanje mej, najboljši izmed njih pa je v Aškelonu“ [Silsilat al-Sahihah, Al-Albani].

To na subtilen način nakazuje, da bo to mesto, omenjeno v hadisu, v prihodnosti prizorišče velikega džihada, ki bo od plemenitih borcev zahteval veliko potrpežljivosti, vztrajnosti in obrambe v Božjem imenu. Vse, kar je prerokoval, se je uresničilo.

- Prerok Muhammad (mir z njim) je prerokoval tudi številna znanstvena dejstva, ki so bila razkrita šele več kot 1400 let kasneje z napredkom moderne znanosti. Primer tega je njegova izjava:

„Ko mineta dvainštirideset noči nad kapljico semena, Bog pošlje k njej angela, ki jo oblikuje in ji ustvari sluh, vid, kožo, meso in kosti...“

[pripoveduje Muslim].

- Sodobna znanost je potrdila, da se v začetku sedmega tedna, natančneje od 43. dne po oploditvi, začne razvijati skeletna struktura zarodka in se začne pojavljati človeška oblika – kar potrjuje resničnost prerokovih besed.

- Čudež Kur'ana (največji čudež, ki ostaja do Sodnega dne) – zaradi njegovega edinstvenega sloga mu zgovorni Arabci niso mogli parirati niti z eno samo suro, četudi najmanjšo.

- Sveti Koran omenja številne skrite zadeve (preteklost, sedanjost in prihodnost), vključno s številnimi znanstvenimi dejstvi, ki jih pred več kot 1400 leti nihče ni mogel poznati. Kasneje je sodobna znanost odkrila resničnost in natančnost tega, kar je Koran posredoval. To je bil razlog, da so številni znanstveniki iz različnih znanstvenih področij sprejeli islam.

[Med tistimi, ki so javno izrazili globoko občudovanje nad astronomski dejstvi v Svetem Koranu, je prof. Yoshihide Kozai, direktor Tokijskega observatorija na Japonskem].

Primer za to je omemba, da bo Vsemogočni Allah še naprej širil veselje, kot je rekel:

„In nebo smo zgradili z močjo in resnično – Mi ga širimo.“ [Adh-Dhariyat: 47]

To dejstvo je znanost potrdila šele v sodobni dobi. Kako natančne so besede Kur'ana in kako jasno kličejo k znanju in razmišljanju!

- Prvo razodetje, ki ga je Bog poslal v Kur'anu, je bilo:

„Beri v imenu svojega Gospoda, ki je ustvaril.“ [Al-Alaq: 1]

Branje je pot do znanja in razumevanja – to je osnova napredka človeštva na vseh področjih.

 Za dodatne podrobnosti in dokaze o poslanstvu Muhammada (mir z njim) glejte knjigo:

„Islam in odkritja sodobne znanosti kot dokazi in potrditve za preroštvo in poslanstvo Mohameda (mir z njim).“.

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

- **Logična opomba:** Omenjeno predstavlja pošteno merilo, ki ga lahko razume vsak um, ne glede na svojo stopnjo, da bi prepoznal verodostojnost kateregakoli preroka ali poslanca in tako resnico njegovega klica in sporočila.

• Če bi Jud ali Kristjan bil vprašan: »Zakaj verjameš v preroštvo določenega preroka, če pa nisi bil priča nobenemu njegovemu čudežu?«, bi bil odgovor:

«Zaradi neprekinjenega pričevanja prenašalcev njegovih čudežev.»

✓ Ta odgovor logično vodi do verovanja v preroka Mohameda (mir z njim), saj so neprekinjena pričevanja prenašalcev njegovih čudežev številčnejša in močnejša od pričevanj za kateregakoli drugega preroka.

■ **Poleg zgoraj navedenega, se resničnost njegovega klica razodeva tudi skozi njegovo biografijo, ki jo je Allah ohranil:**

1. Njegova stalna vnema za prakticiranje tistega, k čemur je pozival, vključno z vodeniškimi oblikami bogoslužja, vzvišenimi nauki in plemenito moralo, skupaj z njegovo bogaboječnostjo in odpovedovanjem minljivemu svetu.

2. Prerok Mohamed (mir z njim) je zavrnil ponudbe Mekkancev po bogastvu, kraljevanju, časti in poroki z njihovimi najplemenitejšimi hčerami v zameno za opustitev njegovega klica (k enosti Allaha, čisti predanosti Njemu, odpovedi malikovanju, zapovedovanju dobrega in prepovedovanju zla), kljub temu da je zaradi svoje da'we trpel hude muke, sovražnost, preganjanje in pozneje vojne s strani lastnega ljudstva.

3. Njegova skrb, da nauči svoje spremljevalce in svoj narod, naj ne pretiravajo v njegovem poveličevanju. Rekel je:

»Ne pretiravajte v hvali mene, kot so kristjani pretiravali v hvali sina Marijinega. Jaz sem zgolj služabnik, zato recite: „Božji služabnik in Njegov Poslanec“.« (Sahih al-Bukhari)

4. Allahova zaščita zanj vse do takrat, ko je sporočilo prenesel naprej in ga razveselil z ustanovitvijo islamske države.

✓ Ali vse to ne zadostuje kot dokaz, da je on (mir z njim) resničen v svoji trditvi in poslanec od Allaha?

* Opaziti je treba, da je bila fraza "in prišel je z desettisoči svetnikov" v 5. Mojzesovi knjigi (33:2) izpuščena iz arabskega besedila po stavku [in zasijal je s pogorja Parán], kar spominja na

prerokbo o preroku Muhammadu (mir z njim), z vzhodom sonca in s sijajem njegove svetlobe po obzorjih. V Prvi Mojzesovi knjigi (21:21) piše: "In on – Ismael – se je naselil v puščavi Parán", in po zanesljivem verodostojnem prenosu vemo, da je Ismael (mir z njim) živel na območju Hidžaza. Zato so gore Parán v resnici gore Hidžaza v Meki. To neposredno kaže na preroka Muhammada (mir z njim), ko je prišel v Meko kot zmagovalec brez prelivanja krvi in odpustil njenim prebivalcem, ob spremstvu desettisočih tovarišev. Ta izpuščeni del [in prišel je z desettisoči svetnikov] je potrjen v King Jamesovi verziji, American Standard Version in Amplified Bible.

* Prav tako je bila v romarski hvalnici v (Psalmih 84:6) beseda (Baka) zamenjana v arabskem besedilu, da se ne bi neposredno nanašala na romanje k Kabi v (Meki), rojstnem kraju preroka Muhammada, saj se Meka imenuje tudi (Baka). V Svetem Kur'anu je omenjeno kot (Baka) v [Ali Imran: 96], in ta tekst je potrjen tudi v King Jamesovi verziji in drugih prevodih [valley of Baka], kjer je prva črka besede [Baka] zapisana z veliko, da se označi, da gre za lastno ime, in lastna imena se ne prevajajo.

 Prosimo, glejte knjigo:

„Muhammad (mir z njim) je resnično Allahov Prerok“.

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ **Zmernost in univerzalnost islama:**

- Islam je religija miru, ki sprejema vse ljudi, priznava njihove pravice in poziva k verovanju v vse Allahove preroke.

- ✓ Islam prinaša zmernost v vsem, zlasti na področju vere, in obravnava najpomembnejše vprašanje v krščanstvu, to je vprašanje Kristusa (mir z njim). Poziva k:

- Vera v preroštvo Jezusa Kristusa (mir z njim), v čudež njegovega rojstva in v čudež, da je govoril v zibelki – kot znamenje od Allaha, da opraviči svojo mater pred tem, kar ji je judovstvo neupravičeno pripisovalo (nemoralo), da jo počasti ter kot dokaz njegovega preroštva in poslanstva v prihodnosti.

✓ Z logičnega vidika: To je uravnoteženo in razumno stališče, ki ne vsebuje zanemarjanja s strani judovstva, ki zanika Kristusovo poslanstvo (mir z njim), ga obrekuje, njegovo rojstvo pripisuje prešuštvu in žali njegovo mater z obtožbami nečistosti, niti pretiravanja krščanstva, ki mu pripisuje božanskost.

■ **Kar to pojasnjuje z razumskega vidika:**

- Tako kot čista narava in zdrav razum ne moreta sprejeti poziva k združitvi človeške narave z živalsko naravo (na primer poroke človeka s kravo ali drugimi živalmi), da bi nastalo bitje, ki bi združevalo obe naravi – kot bitje, rojeno napol človek, napol krava – saj bi to pomenilo zmanjšanje in razvrednotenje človeka, čeprav sta oba (človek in žival) stvarjeni bitji. Podobno čista narava in zdrav razum ne moreta sprejeti poziva k združitvi božanske narave s človeško naravo, da bi nastalo bitje, ki bi združevalo božansko in človeško naravo, saj bi to zmanjšalo in ponižalo Boga. Obstaja ogromna razlika med Bogom in ljudmi, še posebej, ker se je to bitje rodilo iz spolnih organov, in še bolj, če vera vključuje križanje, ubijanje in pokop po žalitvah in ponižanjih (kot so pljuvanje, klofute in slačenje oblačil itd.); takšno ponižujoče prepričanje ne pristoji velikemu Bogu.
- Znano je, da je Kristus (mir z njim) jedel hrano in moral opravljati telesne potrebe. Ni primerno, da se Bog opisuje na tak način ali da bi se utelesil v ustvarjenem človeku, ki spi, urinira, iztreblja in v želodcu nosi umazane, gnusne ostanke.
- Tako kot majhna, omejena posoda ne more vsebovati morskih voda, tako tudi ni sprejemljivo trditi, da bi se Bog lahko vseboval v maternici šibkega bitja.
- Prav tako ni razumno, da bi nekdo nosil greh drugega, četudi bi šlo za njegovega očeta ali mater. To je zapisano tudi v krščanstvu: »Očetov ne smejo usmrtiti zaradi otrok in otrok ne zaradi očetov; vsakdo naj umre za svoj greh« (5 Mz 24,16), in tudi: »Duša, ki greši, bo umrla. Sin ne bo nosil krivde očeta in oče ne bo nosil krivde sina. Pravičnost pravičnega bo nad njim in krivda krivega

bo nad njim« (Ezekiel 18,20). Prav tako ni logično, da bi Adamovi potomci nosili greh, ki ga niso zagrešili, zaradi očetove nepokorščine. Zato je ideja o dednem grehu zavržena že na podlagi besedil same Biblije, in s tem je tudi ideja o spravi pomanjkljiva, saj temelji na nečemu, kar logika ne sprejme.

- Če domnevamo, da Božje odpuščanje Adamovega greha (ki je bil zgolj zaužitje prepovedanega sadeža) zahteva križanje in ubijanje, zakaj potem ne bi bil križan Adam sam, ki je grešil, namesto Kristusa – ki je bil pridigar, pravičen učitelj, predan in pobožen do svoje matere? Ne samo to, ampak tudi trditev o nujnosti križanja in ubijanja Boga, za katerega se trdi, da se je utelešil v človeški podobi?!

- Kaj pa veliki grehi in prestopki, ki jih je človeštvo storilo po Adamu? Ali bi za to bilo treba novo križanje in ubijanje Boga v novi človeški obliki? Če bi bilo tako, bi človeštvo potrebovalo tisoče Kristusov za opravljanje domnevne naloge sprave.

- Zakaj Bog ne bi preprosto odpustil Adamov greh (saj se je pokesal in obžaloval svoje dejanje), tako kot tudi druge grehe? Mar ni Bog vsemogočen? Seveda je.

- In če je trditev o Kristusovi božanskosti utemeljena na tem, da se je rodil brez očeta, kaj naj rečemo o Adamu, mir z njim, ki je bil ustvarjen brez očeta in matere?!

- In če se Kristusova božanskost utemeljuje na njegovih čudežih, kaj pa prerok Mohamed (mir z njim) in drugi preroki, ki so prav tako imeli številne čudeže? Ali kdo trdi, da so bili božanski? Seveda ne.

■ **Pomembno logično pojasnilo:**

Ker krščanstvo trdi, da je Kristus božanski odrešenik, njegova narava lahko le smrtna ali nesmrtna, kar prinaša naslednja zaključka:

1. Če je Kristusova narava smrtna, potem ni Bog, zato trditev, da je hkrati Bog in odrešenik, ni veljavna.

2. Če je Kristusova narava nesmrtna, ker naj bi bil Bog, potem ni umrl, in zato ni bilo nobene sprave.

Razložena logična argumentacija o neveljavnosti vere v supervroče spojene božanske in človeške narave v Kristusu velja enako za druga starodavna prepričanja, kot so Krišna v Indiji, Buda v vzhodnoazijskih kulturah in Horus v starem Egiptu – katerih zgodbe so bile že prej, kot tiste o Kristusu.

✓ Tako postane jasno, da to prepričanje ni nič drugega kot izposojena ideja iz verovanj starih narodov, predstavljena v zgodbah, mitih in legendah – brez trdnih temeljev v božanskem razodetju ali logičnih dokazih.

• **Pojasnilo:**

✓ Krščanstvo trdi Kristusovo božanskost (mir z njim), čeprav on nikoli ni izrekel jasne fraze, kot je: „Jaz sem Bog« ali »Častite me“, prav tako ni učil svojih učencev nič takega.

Nasprotno: v (Matej 21:11) piše: „Ljudstvo je odgovorilo: ‘To je Jezus, prerok.’“

✓ Kristus je svoje učence učil moliti s priklonom do tal (v sujudu), kot je zapisano v (Matej 26:39).

Komu je on sam padel na obraz v molitvi?

Ali ni bilo to njegovemu Bogu?!

Prav takšna oblika molitve se izvaja tudi v islamu.

✓ Kristus je učil tudi svoje učence, naj se med seboj pozdravljajo z miroljubnim pozdravom, kot piše v (Janez 20:21,26), kar je pozdrav islama – in sicer z besedami:

„Mir vam bodi“, na kar se odgovori:

„In mir tudi vam.“

✓ Veliko ljudi po prehodu v islam pravi:

„Zdaj smo boljši kristjani kot prej, ker sledimo Kristusovim naukom.“

- **Pojasnjujemo:**

Kur'an ima celo poglavje — Surah Maryam (Marija), ki povzdiguje Kristusov (mir z njim) in materin (mir z njo) položaj na način, ki ga Biblija ne vsebuje.

➤ Islam poveljuje status Jezusa Kristusa in njegove matere, poziva k veri vanj kot plemenitega preroka, poslanega od Allaha, ter k sledenju njegovim naukom – ki se ujemajo z islamskim sporočilom preroka Muhammada (mir z njim).

📖 Za poglabljeno branje priporočam:

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim”

“Why Choose Islam as a Religion?”

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

“Why choose Islam as a religion?”

- **Zaključek:**

Ker je bil ta predstavitven pogovor objektivni, usklajen z razumom, in odraža jasen razlog – da nam je Allah dal sposobnost razločevanja med prav in narobe – in ujemanje s tem, čemur stremi čista duša in razum – zastavlja se naslednje vprašanje:

- Kaj te ovira, da bi odkritosrčno razmislil o islamu, in preveril, ali ti morda ponuja odgovore, ki jih potrebuješ, še posebej glede vere v Allaha, ki jih drugih religijah ni?

Zavedaj se, da boš pred Allahom odgovoren za to, v kaj veruješ in v kolikšni meri si resnično iskal resnico.

- Kakšna škoda bi bila, če izberem islam, ki mi daje logične in preproste odgovore na vsa moja vprašanja, ne da bi razum prisiljeval v sprejem določenega pojma, in pri tem ne izgubim svoje vere v Kristusa (mir z njim) – na pravilen način, ki je skladen z naravo in ne nasprotuje jasnemu razumu in logičnemu mišljenju – ter svoje ljubezni in spoštovanja do njega, saj ima Kristus (mir z njim) v islamu visoko in plemenito mesto, prav tako njegova mati, Devica Marija (mir z njo), in ne izgubim vere v nobenega preroka?

Naj nas Allah vse vodi na pot tistega, kar je dobro in prav.